

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D., a soudců

Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D., a Mgr. Filipa Skřivana v právní věci

žalobce: **EXICOM spol. s r. o.**
sídlem Masarykova 118, Modřice
zastoupen JUDr. Zdeňkou Jedličkovou, advokátkou
sídlem Bašty 2, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

za účasti: 1. **EG.D, a.s.**
sídlem Lidická 36, Brno
2. **D. B.**
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2023, č. j. JMK 143569/2023, sp. zn. S-JMK 64904/2023/OÚPSŘ,

Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Šlapanice (dále jen „stavební úřad“) rozhodnutím ze dne 6. 3. 2023, č. j. SLP-OV/14189-23/PUJ (dále jen „rozhodnutí o obnově řízení“), podle § 149 odst. 9 a § 100 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“), obnovil řízení o žádosti žalobce o dodatečné povolení stavby *oplocení p. č. X, k. ú. X* na pozemcích p. č. XA a p. č. XB v k. ú. X (dále jen „stavba“). Stavební úřad původně stavbu dodatečně povolil rozhodnutím ze dne 28. 7. 2020, č. j. OV-ČJ/174505-17/PUJ, které nabylo právní moci dne 1. 12. 2020. Důvodem obnovy řízení je změna závazného stanoviska vodoprávního úřadu; podle měnícího závazného stanoviska ze dne 9. 2. 2021 se část stavby nachází v aktivní zóně záplavového území vodního toku Svratky, kde se podle § 67 odst. 1 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), nesmí kromě stanovených výjimek umísťovat, povolovat ani provádět stavby. Rozhodnutí o obnově řízení žalovaný napadeným rozhodnutím změnil tak, že vyloučil osobu zúčastněnou na řízení 2 z okruhu účastníků řízení, a ve zbytku je potvrdil.

II. Žaloba

2. Žalobce podal proti napadenému rozhodnutí včasnou žalobu. Namítá, že správní orgány rozhodly o obnově řízení, aniž by pro to byly splněny zákonné předpoklady. V posuzovaném případě neexistuje dříve neznámá skutečnost odůvodňující jiné řešení již vyřešené otázky ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu. Nebylo ani zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Měnící závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s § 149 odst. 7 správního řádu. Odvolání osoby zúčastněné na řízení 2 proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby bylo opožděné, žalovaný proto nemohl vyžádat potvrzení nebo změnu závazného stanoviska v režimu § 149 odst. 7 správního řádu. Měnící závazné stanovisko je dle žalobce z tohoto důvodu nicotné. I kdyby bylo původní kladné závazné stanovisko nezákonné, bylo by možné je zrušit nebo změnit toliko v rámci přezkumného řízení. Žalovaný pochybil tím, že se těmito námitkami nezabýval.
3. Správní orgány se také nedostatečně zabývaly existencí veřejného zájmu na vedení obnoveného řízení a neposoudily nepoměr mezi ním a právy žalobce nabytými v dobré víře. Pokud není na obnově řízení veřejný zájem ani zájem účastníka, nemělo k obnově dojít. Je třeba zachovat právní jistotu a legitimní očekávání žalobce, o jehož žádosti správní orgány pravomocně rozhodly. Žalobce proto navrhuje, aby zdejší soud obě správní rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. Žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dodává, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby bylo podmíněno kladným závazným stanoviskem vodoprávního úřadu. To bylo závazným stanoviskem nadřízeného orgánu změněno na nesouhlasné, což vyvolalo postup předvídaný v § 149 odst. 9 správního řádu, podle něhož je změna závazného stanoviska důvodem obnovy řízení, pokud již podmíněné rozhodnutí nabylo právní moci. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádal i s námitkou existence veřejného zájmu na obnově řízení i s mírou dotčení práv žalobce v důsledku obnovy řízení. Navrhuje proto, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
5. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, v níž ovšem nic nového neuvádí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
7. Žaloba **není** důvodná.
8. Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí vydaného ve věci obnovy řízení. Obnova řízení je mimořádný opravný prostředek, který umožňuje překonat překážku věci rozhodnuté. Jak opakovaně konstatoval Nejvyšší správní soud (viz např. rozsudek ze dne 13. 5. 2010, č. j. 6 As 39/2009-74), do pravomocného rozhodnutí je možno zasáhnout jen za zcela mimořádných a zákonem přesně určených podmínek. Obnova řízení je určena primárně k nápravě skutkových nesprávností (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2018, č. j. 9 Ads 119/2017-35).
9. Podle § 100 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu *řízení před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno, a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.*
10. Podle § 100 odst. 3 správního řádu *ve tříleté lhůtě od právní moci rozhodnutí může o obnově řízení z moci úřední rozhodnout též správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni, jestliže je dán některý z důvodů uvedených v odstavci 1 a jestliže je na novém řízení veřejný zájem; do konce uvedené lhůty musí být rozhodnutí o obnově řízení vydáno.*
11. Podle § 149 odst. 9 správního řádu *zrušení nebo změna závazného stanoviska je v případě, že rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, již nabylo právní moci, důvodem obnovy řízení.*
12. K zahájení řízení o obnově původního správního řízení tedy dojde buď v případě, že o její povolení požádá některý z účastníků původního řízení, nebo, jako v nyní posuzované věci, pokud příslušný správní orgán po předběžném zvážení usoudí, že mohou být splněny zákonné podmínky pro její nařízení z moci úřední, a řízení o obnově sám zahájí. Žalobce namítá, že pro nařízení obnovy řízení z moci úřední nebyly splněny podmínky.

13. Aby bylo řízení obnoveno, musí být, kromě zrušení závazného stanoviska, které bylo podkladem v obnovovaném řízení, splněny také další podmínky. Musí být zjištěno, že zrušení nebo změna závazného stanoviska může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem původního rozhodování. Tato podmínka bude při obnově z důvodu změny podkladového závazného stanoviska ze souhlasného na nesouhlasné nebo naopak zpravidla splněna. V další podmínce obnovy řízení se promítají zásady proporcionality a ochrany práv nabytých v dobré víře (§ 100 odst. 5 ve spojení s § 94 odst. 4 a 5 správního řádu). K povolení nebo (a to zejména) nařízení obnovy by nemělo dojít v případě, že by újma způsobená obnovením řízení některému z účastníků řízení, který nabyl práva z původního rozhodnutí v dobré víře, byla ve zjevném nepoměru k újmě, která z tohoto rozhodnutí vzešla jinému z účastníků nebo veřejnému zájmu. V případě řízení o obnově z úřední povinnosti musí být navíc ke všem výše uvedeným podmínkám shledán veřejný zájem na tom, aby ve věci bylo vedeno nové řízení a zachována objektivní lhůta, v níž musí být rozhodnutí o obnově vydáno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018-76).
14. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že vzhledem k tomu, že se stavba zčásti nachází v aktivní zóně záplavového území, je kladné závazné stanovisko vodoprávního úřadu v posuzovaném případě obligatorním podkladem pro vydání rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Změna stanoviska je proto skutečností, která může odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování dle § 100 správního řádu. Zdejší soud se se závěry žalovaného ztotožňuje. Podmínka podle § 100 odst. 1 správního řádu byla splněna již tím, že bylo změněno původní souhlasné závazné stanovisko na stanovisko nesouhlasné.
15. Co se týče druhé podmínky, i tu má zdejší soud za splněnou. Veřejný zájem na obnově řízení spočívá dle žalovaného v celospolečenském zájmu na ochraně území před povodněmi. Žalovaný v rozporu s tvrzením žalobce v napadeném rozhodnutí také poměřuje veřejný zájem na obnově řízení s právy žalobce nabytými v dobré víře. Korigoval názor stavebního úřadu, že žalobce žádná práva v dobré víře nenabyl. Zájem na odstranění nezákonnosti však podle něj vyžadoval v posuzované věci prolomení ochrany práv nabytých v dobré víře. Oproti žalobcově legitimnímu očekávání zde byl totiž zájem na ochraně území před povodněmi, a tedy ochrana života a zdraví osob a zvířat v dotčeném území. Žalovaný proto dospěl k závěru, že veřejný zájem na obnově řízení převážil nad zájmem jednotlivce. Zdejší soud se s těmito závěry ztotožňuje. V posuzované věci byl dán veřejný zájem na obnově řízení, který převážil nad právy nabytými žalobcem v obnovovaném řízení. Podmínky pro nařízení obnovy řízení proto byly splněny.
16. Žalobce dále namítá, že nadřízený orgán neměl měnící závazné stanovisko vůbec vydávat. Vzhledem k tomu, že bylo odvolání osoby zúčastněné na řízení 2 proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby opožděné, neměl být o potvrzení či změnu závazného stanoviska v režimu § 149 odst. 7 správního řádu ani požádán, a tudíž k jeho vydání nebyl zmocněn.
17. K tomu zdejší soud v první řadě uvádí, že žalovaný nepochybil tím, že se uvedenými námitkami v napadeném rozhodnutí nezabýval. Žalobce je totiž v odvolání neuplatnil.
18. Podle § 149 odst. 7 správního řádu, *jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu* Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Pokud nelze závazné stanovisko potvrdit nebo změnit bezodkladně, nadřízený správní orgán potvrdí nebo změní závazné stanovisko nejpozději do 30 dnů ode dne vyžádání jeho potvrzení nebo změny. K této lhůtě se připočítává doba až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ohledání na místě nebo jde-li o zvláště složitý případ. Po dobu vyřizování věci nadřízeným správním orgánem správního orgánu, který je příslušný k vydání závazného stanoviska, lhůta podle § 88 odst. 1 neběží.

19. Podle § 149 odst. 8 správního řádu *nezákonné závazné stanovisko lze zrušit nebo změnit v přezkumném řízení, k němuž je příslušný nadřízený správní orgán správního orgánu, který vydal závazné stanovisko. Přezkumné řízení lze zahájit do 1 roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno; závazné stanovisko nelze v přezkumném řízení zrušit nebo změnit po uplynutí 15 měsíců od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Jestliže správní orgán při své úřední činnosti zjistí, že jiný správní orgán učinil nezákonné závazné stanovisko, dá podnět správnímu orgánu příslušnému k přezkumnému řízení a vyčká jeho rozhodnutí.*
20. Žalobci lze dát za pravdu v tom, že obě ustanovení jsou samostatná a umožňují dvojí přezkum závazného stanoviska. První z nich stanoví možnost potvrzení nebo změny závazného stanoviska na základě podaného odvolání v rámci odvolacího řízení, druhé ustanovení zakotvuje obecnou možnost přezkumu zákonnosti závazného stanoviska bez ohledu na stav řízení či procesní aktivitu jeho účastníků. V případě přezkumu podle § 149 odst. 7 správního řádu se potvrzení nebo změna závazného stanoviska provádí opět ve formě závazného stanoviska. Podle § 149 odst. 8 správního řádu se původní závazné stanovisko mění nebo ruší formou rozhodnutí vydaného v přezkumném řízení. Dílčí rozdíl je i v rozsahu přezkumu. Přezkum závazného stanoviska v intencích § 149 odst. 7 správního řádu umožňuje také přezkum jeho obsahové stránky (věcné správnosti v rozsahu námitek obsažených v odvolání, popř. tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem), přezkum podle § 149 odst. 8 správního řádu umožňuje přezkum toliko stran zákonnosti (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 9. 2019, č. j. 9 As 140/2019-22). Obecně tedy platí, že oba instituty nelze navzájem směřovat.
21. V prvé řadě lze uvést, že měnící závazné stanovisko nadřízeného orgánu není nicotné, jak se žalobce mylně domnívá. Nicotnost je ve smyslu § 77 odst. 1 správního řádu vyhrazena jen nejzásadnějším vadám, tj. pokudby byl daný akt vydán absolutně věcně nepřislušným orgánem, byl by zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným nebo trpěl jinými obdobně závažnými vadami. Nadřízený orgán však je věcně příslušný ke změně závazného stanoviska, o níž byl žalovaným v průběhu řízení o odvolání požádán. Přitom sám nemohl zkoumat, zda je odvolání opožděné, k tomu ani neměl potřebné podklady. Ke změně závazného stanoviska byl tedy jak věcně příslušný (jako orgán nadřízený správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska), tak zmocněn (dokonce povinen) na základě žádosti žalovaného.
22. Žalobci lze přisvědčit, že správní orgány by měly v prvé řadě zkoumat přípustnost a včasnost odvolání. To vyplývá již z ustanovení upravujících postup prvostupňového orgánu, který v případě nepřípustného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; ve stanovisku se omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení

opožděnosti nebo nepřípustnosti odvolání (§ 88 odst. 1 správního řádu). Po předání spisu přechází povinnost posoudit včasnost odvolání na odvolací správní orgán.

23. Opožděným odvoláním se odvolací orgán nemůže věcně zabývat (to žalovaný ani v nynější věci podle obsahu spisu a napadeného rozhodnutí neučinil). S obsahem odvolání se však odvolací orgán v každém případě musí seznámit, aby v souladu s § 92 odst. 1 správního řádu zjistil, zda nejsou dány předpoklady pro přezkumné řízení, obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí.
24. Řízení o opožděném odvolání netvoří s prvostupňovým řízením jeden celek a nemá vliv na právní moc prvostupňového rozhodnutí. Pokud podá opožděné odvolání pouze jeden účastník řízení (a ostatní účastníci řízení odvolání nepodají), z povahy věci je takové odvolání podáno po právní moci prvostupňového rozhodnutí. Pakliže odvolací orgán vyhodnotí odvolání jako opožděné a zároveň pojme pochybnosti o zákonnosti závazného stanoviska, které bylo podkladem prvostupňového rozhodnutí, měl by korektně postupovat tak, že podá podnět k zahájení přezkumného řízení dle § 149 odst. 8 správního řádu, nikoliv žádost nadřízenému orgánu o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska dle § 149 odst. 7 správního řádu.
25. Ne vždy je ovšem věc na první pohled jasná. Mohou nastat i situace, v nichž odvolací správní orgán zjistí opožděnost odvolání až v průběhu řízení o odvolání, neboť pro takové hodnocení je třeba komplexnější úvahy a ani prvostupňový správní orgán, ani nikdo z účastníků řízení, na opožděnost odvolání neupozorní. V takových případech pak pochopitelně předtím, než dospěje k závěru o opožděnosti odvolání, činí odvolací správní orgán v řízení o odvolání úkony potřebné pro rozhodnutí dle § 90 správního řádu. Takové úkony dle zdejšího soudu nelze hodnotit jako *a priori* nezákonné a procesně dále nepoužitelné. Ani zákon nic takového výslovně nestanoví. Nelze opomenout ani skutečnost, že formálně stále probíhá řízení o odvolání.
26. Jediným spravedlivým řešením podobných případů je dle zdejšího soudu hodnotit konkrétní skutkové okolnosti jednotlivé věci a to, jakým způsobem se postup správních orgánů mohl promítnout v právní sféře dotčených subjektů. Rozhodující naopak nemůže být formální hledisko. Jinými slovy, pokud neexistují indicie o účelovém postupu správních orgánů a zároveň se ve výsledném postavení účastníků řízení nemohou s ohledem na konkrétní okolnosti věci rozdíly mezi postupem dle § 149 odst. 7 a § 149 odst. 8 správního řádu nijak projevit, lze závazné stanovisko opatřené v odvolacím řízení v režimu § 149 odst. 7 správního řádu (třebaže k jeho opatření přísně vzato dojít nemělo, a pokud by byla nepřípustnost či opožděnost odvolání zjevná, ani by nedošlo) využít jako podklad pro obnovu řízení dle § 149 odst. 9 správního řádu. V opačném případě by bez racionálního důvodu musela být zahájena další přezkumná řízení a opatřována nová závazná stanoviska, jejichž obsah by však již byl předem předurčen.
27. V nynější věci podala osoba zúčastněná na řízení 2 proti rozhodnutí o dodatečném povolení stavby odvolání dne 2. 12. 2020. Žalovaný obdržel správní spis dne 28. 12. 2020. Ani z předkládací zprávy stavebního úřadu, ani z vyjádření žalobce k odvolání (datováno 5. 1. 2021) neplynou žádné indicie o tom, že by odvolání mělo být hodnoceno jako opožděné (žalobce zde toliko uváděl, že osobě zúčastněné na řízení 2 nepřísluší právo podat odvolání, neboť se stala účastníkem řízení až po právní moci rozhodnutí). Žalovaný požádal dne 11. 1. 2021 nadřízený orgán vodoprávního úřadu dle § 149 odst. 7 správního řádu o potvrzení nebo Shodu s prvopisem potvrzuje: R. L.

změnu závazného stanoviska, které bylo podkladem rozhodnutí o dodatečném povolení stavby. Dne 9. 2. 2021 nadřízený orgán změnil původní souhlasné závazné stanovisko na nesouhlasné. Zjistil totiž, že původní stanovisko bylo vydáno v rozporu s § 67 vodního zákona, a že stavbu žalobce nelze v záplavovém území dodatečně povolit. Žalovaný odvolání osoby zúčastněné na řízení 2 dne 15. 3. 2021 zamítl jako opožděné. Jakkoliv závěry žalovaného o opožděnosti odvolání nyní zdejší soud nemůže věcně hodnotit (neboť by tím vybočil z předmětu řízení), zjevně se nejedná o závěry triviální.

28. Z výše nastíněného sledu úkonů vyplývá, že žalovaný se nejprve seznámil s obsahem odvolání. V něm osoba zúčastněná na řízení 2 mimo jiné odkazuje na § 67 vodního zákona s tím, že v aktivní zóně záplavového území není možné (dodatečně) povolit žalobcovu stavbu. Žalobci tudíž nelze přisvědčit v tom, že odvolání nesměřovalo proti obsahu závazného stanoviska. Vzhledem k tomu, že se této problematice věnovalo závazné stanovisko vodoprávního úřadu a z ničeho neplyne, že by již v této chvíli žalovaný zjistil opožděnost odvolání, lze pochopit, že postupoval podle § 149 odst. 7 správního řádu a požádal o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska nadřízený orgán.
29. Postup žalovaného nejeví známky účelovosti. Žalovaný opatřil závazné stanovisko v průběhu řízení o odvolání, v němž na opožděnost odvolání nebyl upozorněn. K přezkumu závazného stanoviska nadřízeným orgánem se žalobce mohl v průběhu řízení vyjádřit, což ostatně také učinil. Obě ustanovení umožňují změnu závazného stanoviska a přezkum zákonnosti závazného stanoviska ve stejném rozsahu (důvodem změny závazného stanoviska vodoprávního úřadu byla jeho nezákonnost, nikoliv věcná nesprávnost či rozpor s veřejnými zájmy). Přezkum činí v obou případech tentýž správní orgán. Žalobce dostal prostor pro uplatnění svých procesních práv, v tomto směru ani nic nenamítá. Pro oba postupy byly také v nyní posuzované věci dodrženy lhůty. Přezkumné řízení závazného stanoviska dle § 149 odst. 8 správního řádu lze zahájit do jednoho roku od právní moci rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno. Změnit či zrušit lze závazné stanovisko do 15 měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí. Ani z tohoto hlediska tedy nelze spatřovat zásah do práv žalobce. Ani změnu závazného stanoviska na žádost dle § 149 odst. 7 správního řádu, ani rozhodnutí v přezkumném řízení nelze samostatně podrobit soudnímu přezkumu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2015, č. j. 4 As 241/2014-30, a ze dne 15. 12. 2020, č. j. 2 As 8/2018-76). Věcně s obsahem závazného stanoviska žalobce nijak nepolemizuje.
30. Po zvážení všech shora uvedených okolností proto zdejší soud dospěl k závěru, že závazné stanovisko opatřené v režimu § 149 odst. 7 správního řádu v nynější věci jako podklad pro nařízení obnovy řízení ob stojí a žalobce nebyl tím, že závazné stanovisko bylo opatřeno v daném režimu (třebaže odvolání proti dodatečnému stavebnímu povolení bylo poté shledáno opožděným), nijak dotčen na svých právech oproti situaci, kdy by žalovaný inicioval přezkumné řízení dle § 149 odst. 8 správního řádu.

V. Závěr a náklady řízení

31. Ze shora uvedených důvodů zdejší soud žalobu zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle § 60 s. ř. s. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Osobám zúčastněným na řízení soud neuložil žádnou

povinnost a ani neshledal jiné zvláštního zřetele hodné důvody, proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 6. září 2024

David Raus v.r.
předseda senátu

